

Davanje drugima

Ključni stih: „Kako siromaha nikad neće nestati iz zemlje, zapovijedam ti: širom otvaraj svoju ruku svome bratu, svome siromahu i potrebitu u zemlji svojoj.“

5. Mojsijeva 15:11

Izabrani tekstovi: 5. Mojsijeva 15:4-11

Knjiga 5. Mojsijeva opisana je kao sažetak cijelog Božjeg zakona. Gotovo cijela knjiga ponavlja zapovijedi i upute koje je Bog dao Izraelcima preko Mojsija. Bog je dao svoj zakon Izraelu kao upute kojih se trebaju pridržavati. Sljedeće Mojsijeve riječi pokazuju nam da je Božji zakon, takoreći, stručni vodič o tome kako treba živjeti. „I naredio nam je JAHVE da sve ove naredbe vršimo u strahopoštovanju prema JAHVI, Bogu svome, da bismo uvijek bili sretni i da živimo kao što je to danas.“ —5. Mojsijeva 6: 24

Upravo u toj pozadini Božje dobrote, on preko Mojsija govori Izraelu da siromaštvo nikada ne mora postojati u Izraelu ako narod sluša njegove zapovijedi. Naša lekcija smještena je u dio 5. Mojsijeve usmjeren na različite upute u vezi s bogoslužjem. Prethodno poglavlje dijeli životinje na čiste i nečiste i daje upute o davanju desetine. Sljedeće poglavlje raspravlja o blagdanu Pashe i drugim blagdanima unutar izraelskog kalendara bogoslužja.

5. Mojsijeva 15 može se promatrati kao nagovještaj Božjih riječi koje se nalaze kasnije u Izaiji 58: 6, 7, gdje on navodi što zahtijeva od štovanja: „Ovo je post koji mi je po volji, riječ je JAHVE Gospoda: Kidati okove nepravedne, razvezivat' spone jarmene, puštati na slobodu potlačene, slomiti sve jarmove; podijeliti kruh svoj s gladnima, uvesti pod krov svoj beskućnike, odjenuti onog koga vidiš gola i ne kriti se od onog tko je tvoje krvi.“

Naša lekcija ocrta način na koji su Izraelci trebali živjeti svoje živote u štovanju Boga. Trebali su svake sedme godine obilježavati subotnju godinu, u koju su im se dugovi trebali opraštati. (5. Mojsijeva 15: 1-3) Trebali su otvoriti svoja srca i ruke onima kojima je potrebno, pružajući im sve što im nedostaje. (vss. 7-10) Nije smjelo biti nikakvih uvjeta. Ako je postojala potreba, trebala se zadovoljiti. Među njima ne bi bilo siromašnih ako bi vjerno držali Božje zapovijedi.

U Starom zavjetu Gospodin je jasno pred Izraelce postavio zemaljsko blagostanje kao nagradu za poslušnost i odanost njemu i njegovim zakonima. To je bio kamen spoticanja onima koji ne prepoznaju činjenicu djelatelske promjene koja se dogodila kao rezultat Isusove službe. Mnogi su pogrešno primijenili obećanje blagostanja na kršćane, a ta je pogreška rezultirala zbunjenošću.

Zemaljsko blagostanje u sadašnjem dobu nije obećano vjernim kršćanima. Stoga, primjenjujemo zakon ljubavi prema drugima kako nas je uputio apostol Ivan: „Po ovom smo upoznali Ljubav: on je za nas položio život svoj. I mi smo dužni živote položiti za braću. Tko ima dobra ovoga svijeta i vidi brata svoga u potrebi pa zatvori pred njim srce –

kako ljubav Božja ostaje u njemu? Dječice, ne ljubimo riječju i jezikom, već djelom i istinom.“—1. Ivanova 3: 16-18 ■